

Afrandin

Published by the Comic Bible Society, LLC
Copyright © 2021

Kingstone Comics maintains copyright to
this comic book as provided by United
States copyright law.

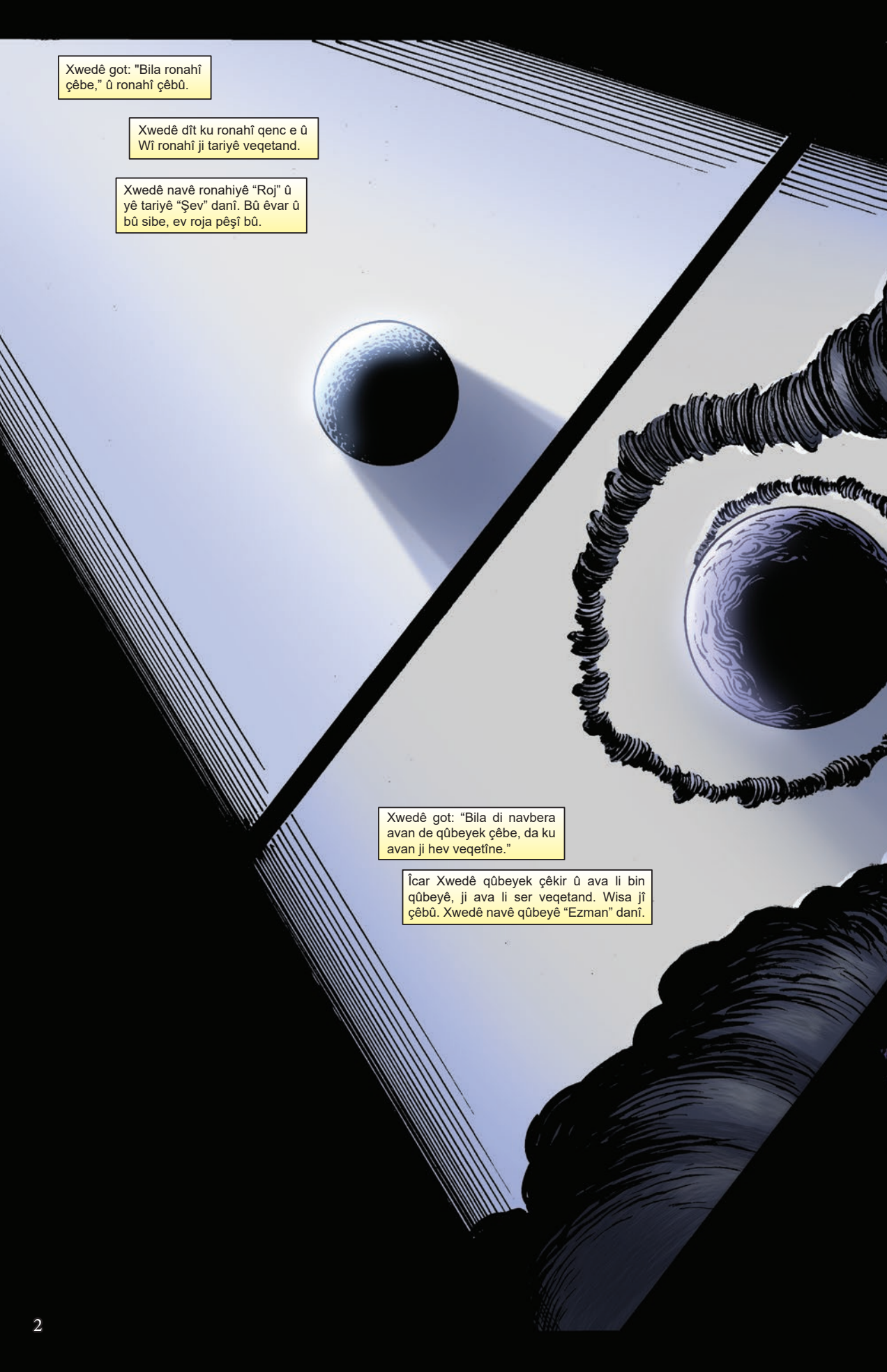
Print and digital copies of this version may
be freely distributed without penalty under
a Creative Commons license.

Di destpêkê de – heta berî
ku dem were afirandin –
Xwedê hebû.

Ew di sê kesan de hebû
– hevyeksan – hev-her-
heyî lê yek di gewher de.

Xwedê ne bi tena serê Xwe
bû – Wî bi Xwe re di hezkirina
ya lihevhatî de bû.

Piştî Ew bû...ku erd û ezman
afirandin.

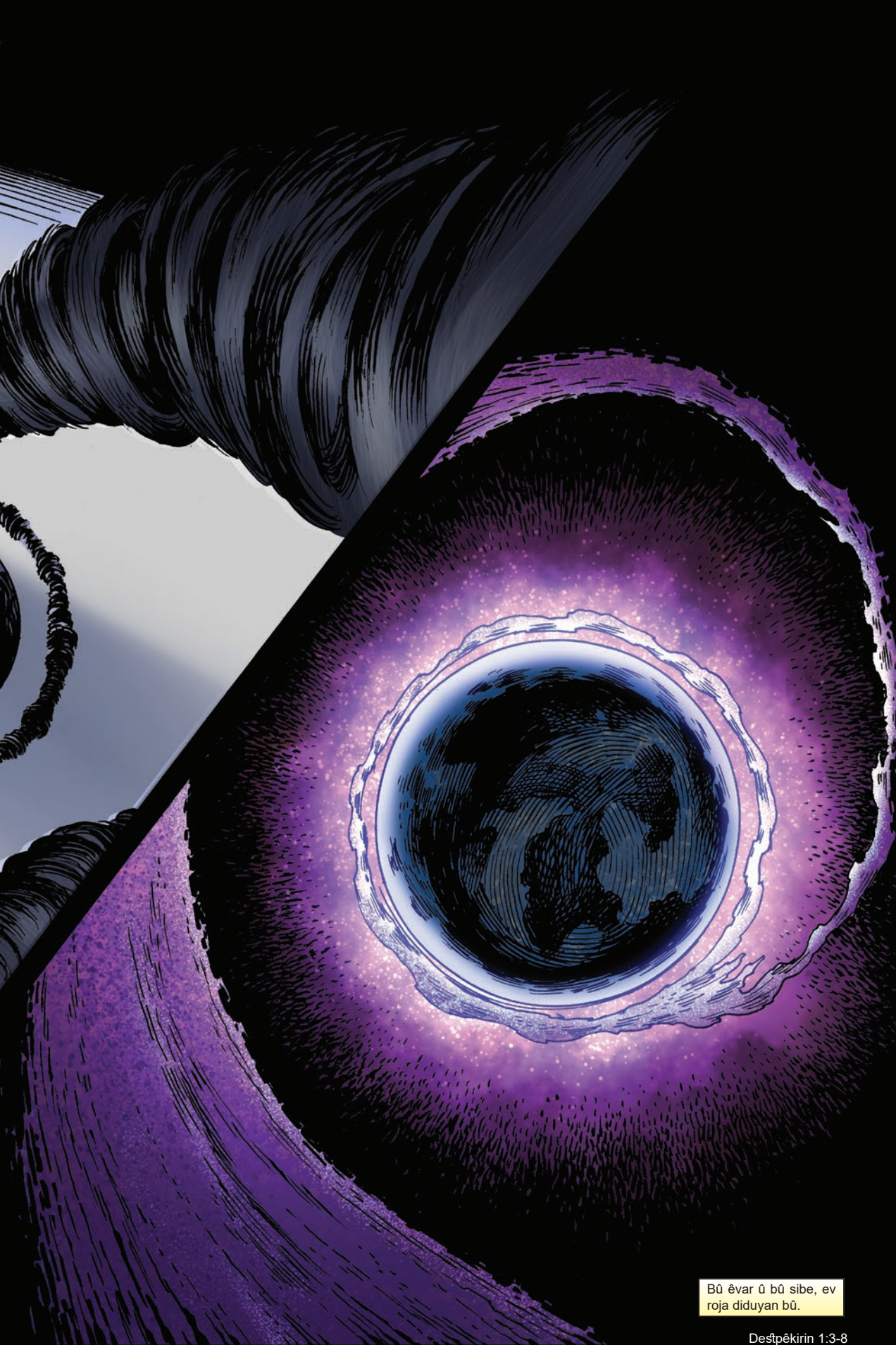
Xwedê got: "Bila ronahî çêbe," û ronahî çêbû.

Xwedê dît ku ronahî qenc e û Wî ronahî ji tariyê veqetand.

Xwedê navê ronahiyê "Roj" û yê tariyê "Şev" danî. Bû êvar û bû sibe, ev roja pêşî bû.

Xwedê got: "Bila di navbera avan de qûbeyek çêbe, da ku avan ji hev veqetîne."

Îcar Xwedê qûbeyek çêkir û ava li bin qûbeyê, ji ava li ser veqetand. Wisa jî çêbû. Xwedê navê qûbeyê "Ezman" danî.

Bû êvar û bû sibe, ev
roja diduyan bû.

Xwedê got: "Bila ava di bin ezman de li derekê bicive û bejahî bê dîtin."

Û wisa jî çêbû. Xwedê navê bejahiyê "Erd" û navê ava civiyayî "Derya" danî.

Xwedê dît ku ev qenc e.

Piştê Xwedê got: "Bila li erdê giya û şînahiyên xweyî ber û dar çêbin û li gorî cureyên xwe ber û fêkî bidin." Wisa jî çêbû.

Erdê, giya û şînahiyên ku li gorî cureyên
xwe ber didin û darên wiha gihandin ku
berê wan di fêkiyê wan de ne.

Xwedê dît ku ev qenc e.

Bû êvar û bû sibe, ev
roja sisiyan bû.

Di roja çaran ji heftaya afirandinê de, Xwedê roj, heyv, stêran û gerdûneke mezin afirandin.

Xwedê got: "Bila di qûbeya ezman de ronahî çêbin, da ku roj û şevê ji hev veqetînin û ji roj, demsal û salan re bibin nîşan. Bila ev di qûbeya ezman de bibin ronahî, da ku ronahiyê bidin erdê."

Û Wisa jî çêbû. Xwedê du ronahiyên mezin çêkirin: Ya mezin ji bo ku serweriyê li rojê bike, ya biçûk jî ji bo ku serweriyê li şevê bike. Wî stêr jî çêkirin.

Xwedê ew di qûbeya ezman de bi cih kirin, da ku ew ronahiyê bidin erdê, serweriyê li şev û rojê bikin û ronahî û tariyê ji hev veqetînin.

Xwedê dît ku ev qenc e.

Bû êvar û bû sibe, ev roja çaran bû.

Di roja pêncan ji hefteya afirandinê de, Xwedê deryayan bi afirîdên jîndar tije kirin.

Xwedê got: "Bila av kerî bi kerî bi afirîdên jîndar tije bibe û bila li ser erdê, li qûbeya ezman teyr bifirin."

Xwedê hûtên deryayê yên mezin, hemû keriyên jîndar ên ku di avê de tev digerin û teyrên ku difirin li gorî cureyên wan afirandin.

Xwedê dît ku ev qenc e.

Xwedê ew pîroz û bereket kirin û got:
"Zêde û berdar bin, ava deryayan dagirin.
Bila teyr li erdê zêde bibin."

Bû êvar û bû sibe, ev
roja pêncan bû.

Di roja şeşan ji hefteya
afirandinê de, Xwedê
heywanên erdê afirandin.

Piştê Xwedê got: "Bila erd li gorî cureyên wan
afirîdên jîndar, heywanên kedi, afirîdên ku bi
erdê ve dişêlin û heywanên kovi derîne."

Wisa ji çêbû.

Xwedê jiyana siruşt li gor cureyên wan
heywanên kovî, kedî û hemû cureyên dişêlin
afirandîn.

Xwedê dît ku ev qenc e.

Di roja şeşan de, Xwedê afirîdeki
nû ji axa erdê çêkir.

Xwedê Adem ji axa erdê çêkir û hilma jiyane pif kir
pozê wî. Bi vî awayî Adem bû canê jîndar. Li ser hemû
heywanan, Xwedê Wî di sûretê Xwe de afirand.

Xwedê navê afirîdê nû
Adem danî.

Xwedê hemû tiştên
çêkiribûn dît û got:
"Ev pir qenc e."

Îcar Xudan Xwedê bexçeyek li rojhilatê, li Adenê çand.

Û Ademê ku şikil dabûyê danî wê derê.

Darên bexçeyê hem sipehî û hem jî xweşfêkî bûn.

Av ji erdê derhat ku biçê bexçeyê û çemek jî wê bexçeyê derket û herikî.

Tevî ku Xwedê wî afirand, Wî Adem hilda û li nav bexçê danî ku li wê derê bixebite û hay ji bexçê hebe.

Di navenda bexçê de du dar hebûn. Yek dara
jiyanê bû – ku jiyana herheyî peyda kir. Ya din
dara zanîna qenci û xerabiyê bû.

Xudan ji Adem re got ku ew dikare ji her
dara bexçeyê bixwe – Lê Wî herwiha
hişyariyeke giran da wî...

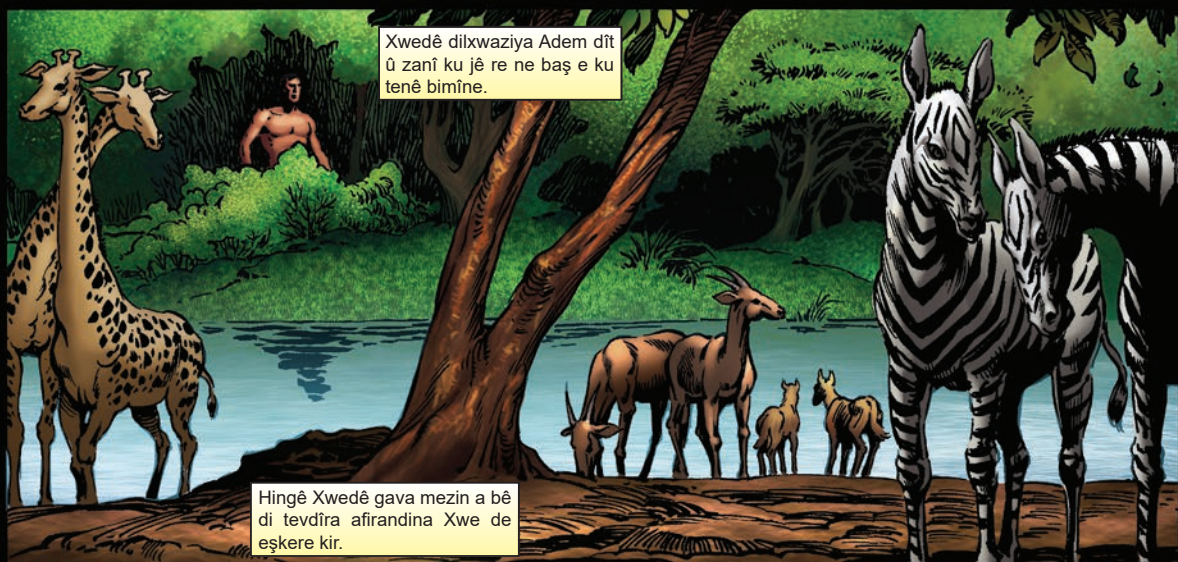

“Ji dara zanîna
qenci û xerabiyê nexwe.
Çimki gava tu jê bixwî,
bêguman tê bimirî.”

Di dest Adem de derfet hebû
ku ew herroj bi Xwedê re
biaxave û demeke xweş bi
hevaliya Wî derbas bike.

Xwedê dilxwaziya Adem dît
û zanî ku jê re ne baş e ku
tenê bimîne.

Hingê Xwedê gava mezin a bê
di tevdira afirandina Xwe de
eşkere kir.

Xwedê kir ku Adem bikeve
xeweke giran – Hê di xewê
de bû, wî parsûyekî wî
derxişt..

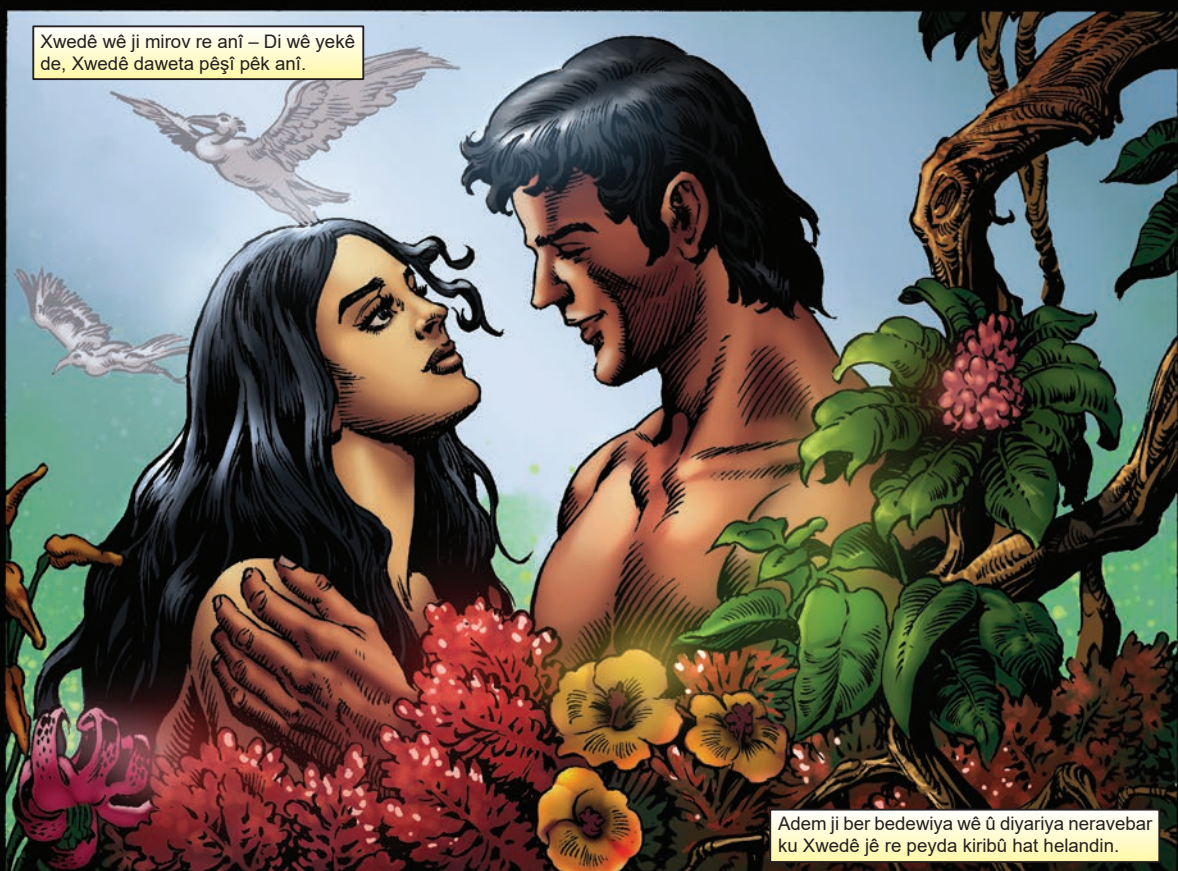
Û ji wî parsûyê jina
pêşî çêkir...

Û Wî wê da Adem.

Ew di her awa de jê re
temam û tekûz bû.

Adem navê jina xwe ya
nû û bedew Hawa danî.

Xwedê wê ji mirov re anî – Di wê yekê
de, Xwedê daweta pêşî pêk anî.

Adem ji ber bedewiya wê û diyariya neravebar
ku Xwedê jê re peyda kiribû hat helandin.

Îcar Îblîs, yek ji milyaketên ketî,
kir ku tevdîra Xwedê ya mezin
wêran û xerab bike.

Ew nêrî û li benda
fersendekî sekinî ku
karê Xwedê yê baş
xerab bike.

Hingê wî marekî anî li
bexçeyê û bi rêya wî bi
Hawa re axavî.

Tîştê pêşî ku kir, wî jê pirsir ku
Xwedê çi ji wan re gotibû.

Ma bi rastî
Xwedê got: "Divê hûn
ji tu dareke bexçe
nexwin?"

Hawa baş dizanî ku Xwedê çi ji wan
re gotibû û wê gotina Xwedê dîsa
ragihand.

Em dikarin ji fêkiyên darên li bexçe bixwin;
lê Xwedê got: 'Divê ku hûn ji fêkiyê dara li
navenda bexçe û dest nedinê yan na hûn
ê bimirin.'

Hingê İblîs dereweke mezin got û wê kir ku der qencî û kesayetîya Xwedê bipirse.

Hûn qet namirin.

Çimkî Xwedê dizane gava ku hûn ji wê bixwin, wê çavên we vebin, hûn ê bibin wek Xwedê û bi qencî û xerabiyê bizanin.

Fêkiyê darê çêjdar e... û baş xuya dike.

Li ser wê, ez dikarim zanînê bi dest xwe bînim...

Ka bibîne, ez nemirim. Tu jî biçekî bixwe – da ku tu jî hişyar û bîaqil bî.

Di wê gavê de, Adem û Hawa bi şermê di cara pêşî de zanîn – Bi rêya gunehkirinê li dijî emirê Xwedê yê tije hezkirin.

Min tu car bi vê yekê qet nehesiye!

Ez dihesêm ku ez qirêj û rûreş im.

Adem û Hawa pelên hejîran bi hev ve dirûtin ku xwe û tazîbûna xwe biniximînin.

Çaxê ew bihiştin ku Xwedê di hênikahiya rojê de, di nav bexçê de digere, ew revîn û xwe veşartin.

Tu li ku derê yî?

Min li bexçê tu bihiştî û ez tirsiyam, çimkî ez tazî bûm û min xwe veşart.

'Kê ji te re got ku tu tazî yî?

Ma te ji wê dara ku min ji te re gotibû "Jê nexwe" xwar?

Wê jinika ku te dabû min, fêkiyek ji wê darê da min û min jî xwar.

Ev çi ye ku te kir?

Mar ez xapandim, wî ji min re got ez ê nemirim – û ez ê bibim mîna te.

Wî min derew kir...

Ji ber ku te ev yek kir, wê di nava hemû heywanan de, yê herî bi nalet tu bî – Tê li ser zikê xwe bişêlî û di hemû rojên jiyana xwe de axê bixwî.

...nav ziryeta te û ya wê.

Ew ê serê te biperçiqîne û tê jî êrîşî pehniya wî biki.

Xwedê karî ku Îblîs û hemû milyaketên wî wêran bike, lê Wî wan hişt bijîn da ku ew yeka bibe ceribandinek ji bo mirovan – ku binêre kê pê Xwedê here – û kê pê Îblîs di serhildana xwe de here.

Li vir Xwedê soz dide ku şereki di paşerojê de çêbe dema ku wê neviyê jinekê marê tîk bibe – û mirovatiyê jî naleta guneh û mirinê rizgar bike.

Ez ê dijmîniyê bikim navbera te û jinê,...

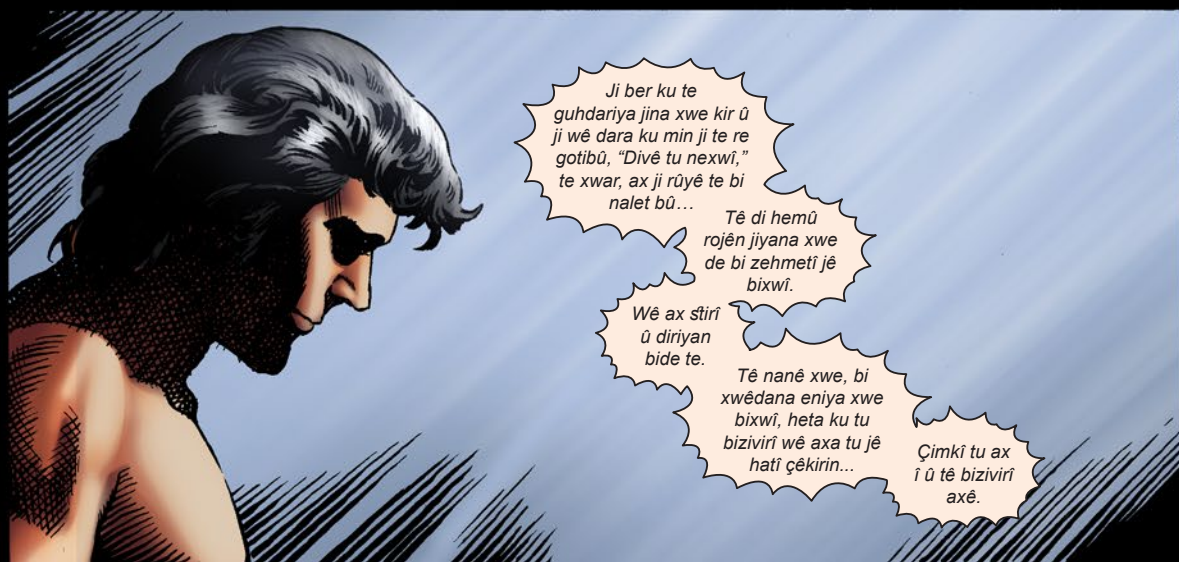

Îcar naleta gunehê di nijada mirovî de çalak û zindî bû.

Gava zarokanîne ez ê êşa te gelekî zêde bikim û bî êş tê zarokê xwe binî.

Wê hewcedariya te ji mîrê te re hebe lê ew ê serwerê te be.

Ji ber ku te guhdariya jina xwe kir û ji wê dara ku min ji te re gotibû, "Divê tu nexwî," te xwar, ax ji rûyê te bi nalet bû...

Tê di hemû rojên jiyana xwe de bi zehmetî jê bixwî.

Wê ax stîrî û dirîyan bide te.

Tê nanê xwe, bi xwêdana eniya xwe bixwî, heta ku tu bizivirî wê axa tu jê hatî çêkirin...

Çimkî tu ax î û tê bizivirî axê.

Di dîroka mirovan de, xwînrejîya pêşî ew bû dema ku Xwedê du hewyan kuştin ku bi çerma wan bikar bîne û li ser mirovên ketî bigire.

Ev ravekirina grafîk bû ku tenê Xwedê dikare gunehê baş biniximîne û xwînrijandin di vê karê de beşek pêwîst e.

Di vê yekê de Kitêba Pîroz nêrîneke din der serê Xwedê dide me – Wek ku Xwedê di sê kesên de der tiştên ên çêbin dipeyve.

Niha Adem bû yekî mîna me, çimkî êdî bi qencî û xerabiyê dizane.

Divê niha ji bo wî destûr neyê dayin ku destê xwe dirêjî fêkiyê dara jiyane bike, jê bixwe û her û her bijî.

Bi vî awayî Xudan Xwedê
wan ji Bexçê Adenê derxist.

Wî nexwest ku ew jiyaneke
herheyî tev rewşa wan a
gunehkirî bijîn.

Piştî ku Wî wan ji Bexçê qewitand, Wî
milyaketeke bi şûrekî agiravêj bi cih kir
da ku ew rîya dara jiyane biparêze.

Piştî Neguhdarkirina Xwedê yek ji gelek
encamên biêş hat rê...

Li mala xwe ya nû û ya ne li bexçê, Adem û Hawa zarokê xwe yê pêşî – Qayîn – anîn dinyayê.

Piştê kurekî din – Habel – anîn dinyayê.

Wek ku ew nifşa Xwedê ya pêşî bûn, Adem û Hawa ji bûyînhê ve békêmasî bûn. Loma nifşên pêşî jiyaneke dirêj bi qasî sedan salan derbas kirin.

Di destpêkê de, endamên malbetê meriyên xwe yên nêzik zewicîn. Cînen ên tîn guhertin ku seqetî diqewimînin hê nehatibûn hola cînan.

(Paşê, bi saya Mûsa, Xwedê zewaca navbera malbet û meriyan qedexa kir.)

Ser de, berî tofanê, qubeya avê li ser erdê bû û tîrêjen royê yên ne baş paqij dikir. Ango jîngeh gelek tenderûstî bû.

Ji ber hola cînan a paqij û jiyana dirêj a wan nifşan, serjimar bi lez mezin û pir bû.

Wek ku Qayîn û Habîl
mezin bûn, Qayîn xwaşt
ku axê cot bike.

Kurê biçûktir, Habîl,
xwaşt bibe şivanê
pez.

Xwedê ji mêr û jin û zarokên wan re diyarkir
ku çawa divê qurban were pêk anîn – ji ber
giringiya gunehê were bîranîn.

Tevî ku herdu kar, şivanî û cot kirin, birêz bûn – Qayîn û Habîl
qurbanên xwe bi awayekî cuda ji Xwedê re anîn.

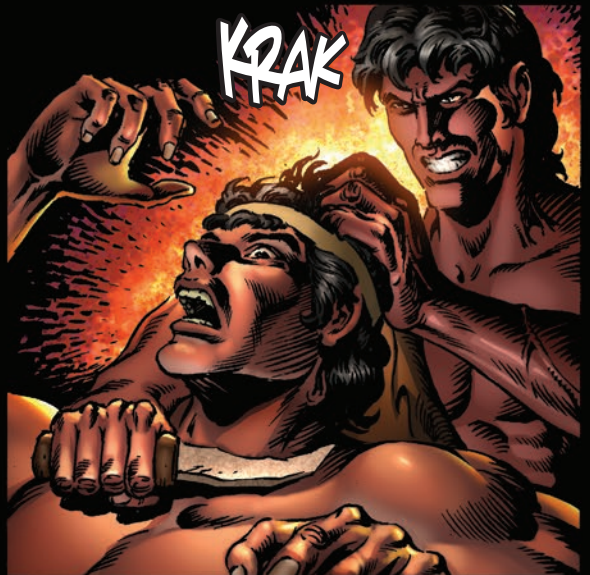
Qurbana Habîl ji nûberên
keriyê xwe yên qelew bû. Ew
qurbana xwe ya herî baş ji dil
da Xwedê...

Wek Xwedê ji wan re
diyar kir, ev qurbana
wisa hat pêşkêşkirin.

Qayîn tiştên ên xwaşt
bine anî – hinekî ji
dexla xwe.

Xwedê pêşkêşiya Habîl qebûl kir û ya
Qayîn qet qebûl nekir.

Lê tu tişt ji çavê Xwedê nayên veşartin – Ew hertişt ku em dikin pê dizane û dibîne.

Xwedê hat ba Qayîn û jê pirsir...

Ka birayê
te Habelî li
ku ye?

Ez ê çawa
bizanibim, ma ez
nobedarê birayê
xwe me?

Te çi kir?

Binêre! Dengê
xwîna birayê te ji
axê gazî min dike.

Niha tu ji aliyê axê
ve bûyî naletî. Ew axa
ku devê xwe vekir û
xwîna birayê te ji destê
te qebûl kir.

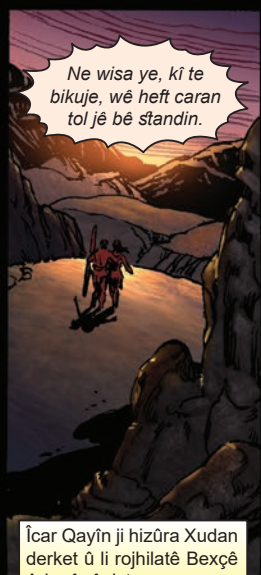
Axa ku tu dajoyî,
wê ji niha û pêve
ber need te.

Qayîn, ku ji cotkirinê hezkir, wê niha
bibe bêwar û eware.

Cezayê min bi
qasî ku nayê hilgirtin
giran e. Îro tu ji vê
axê berî min didî.
Êdî ez ê ji hizûra te
dûr bikevim...

...Ez ê li rûyê
erdê bibim bêwar
û eware. Kî min
bibîne, wê min
bikuje.

Ne wisa ye, kî te
bikuje, wê heft caran
tol jê bê standin.

Îcar Qayîn ji hizûra Xudan
derket û li rojhilatê Bexçe
Adenê rûnişt.

Jina Qayîn bi zaro ma û kurekî anî dinyayê – navê wî Henox bû.

AAAYHHH!

Wê gavê Qayîn bajarek ava dikir. Wî navê kurê xwe Henox li bajêr kir.

Ziriyeta wî destpê bi gelek karên cuda pisporkirin...

Hinek di konan de rûdiniştin û xweyê keriyên bûn.

Û hinek din amûrên mûzîkê çekirin û lê dixistin.

Karê hesinan cihekî xwe li nav wan girt wek ku neviyên wî zanîn ku çawa amûran ji tunc û hesin werin çekirin.

Xwedê kurekî din – Şêr – da Adem û
Hawa, di cihê wî kurî ku hat kuştin.

Bi rêya ziriya Şêr, wê rojê
Xilaskarê yê çaverêkirî yê
Xwedê – Mesîh – were.

Di nav van nîfşên pêşî de,
civak û çandeyan destpê bi
mezin bûnê kirin.

Lê wek ku gel zêde
bûn...guneh jî zêde
bû.

Hinek hebûn ku destpê bi gazîkirina
dîlovaniya Xwedê kirin – Bi hêviya
peywendiyê vegevandî.

Pir kes ji wê civakê gelek zordar bûn — û gel
bû bêsinc û bêexlaq.

Hesinên ku bûn amûr li ser şikilê çekan hatin çekirin
ku birîn bikin û bikujin.

Her nêrîneke gunehbar bû û tu kes bi awayekî
rast jiyana xwe derbas nekir.

Mirov mirovên din kirin kole.

Adem gunehêk yek
kir — lê niha ziriyyeta
wî gelek gunehan
çekirin.

Xudan ji bo afirandina
mirovan poşman bû —
û dilê Wî êşiya.

Xwedê — ku pîroz û bê kêmasî
ye — bi xerabiya mezin ku li
erdê bû xemgîn bû.

Wî tevdîr kir ku hemû
yên afirandin wê ji
rûyê erdê werin tune
kirin — hem mirov û
hem jî heywan.

...Lê dilê Xwedê
bi zilamekî yek
xweş bû.

"THE BIBLE EXPLAINED
IN EVERY LANGUAGE."

SUPERBIBLE.TV